

[Boligministeren.]

del, og jeg tror, at det vil vise sig, at også på dette felt kan der skabes en række positive ting.

Jeg kan til sidst sige, at jeg ikke kan tiltræde det af hr. Kai Moltke fremsatte forslag om motiveret dagsorden, og jeg skal i øvrigt anbefale, at man stemmer for de af mig stillede ændringsforslag og imod de af mindretallet stillede.

Formanden: Jeg skal efter anmodning afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 16⁵.

Mødet udsat kl. 15⁴⁵.

Mødet genoptaget kl. 16⁵.

Forhandlingen genoptoges.

Axel Ivan Pedersen: Jeg beklager, at socialistisk folkeparti ved at bringe et dagsordensforslag ind i diskussionen har udelagt mulighederne for at videreføre denne diskussion om lejelovene på saglig vis. Jeg beklager det ikke mindst på baggrund af, at jeg i mit første indlæg sagde op til, at det måtte kunne lykkes omkring den fremtidige boliglovgivning at fremelske et sagligt og et fordrageligt klima og jeg her netop understregede, at jeg håbede, at socialistisk folkeparti ville medvirke til skabelsen af et sådant.

Dette i sig selv inkonsekvente dagsordensforslag kan vi fra socialdemokratiets side ikke modtage. Vi opfatter det som et forslag, der er fremsat, om jeg så måtte sige, for at man dog kan vise en undrende medlemsskare, at man vil gøre, omend ligesom Don Quixote, et forsøg på at vælte boligforliget.

Når jeg dernæst kommer til indholdet af dette dagsordensforslag, må jeg henvise til, at den påstand, der er fremsat om de rimelige lejeforhøjelser, er aldeles ukorrekt og ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold. Jeg bliver her nødt til at tage mit udgangspunkt for nogle bemærkninger i det, som hr. Kai Moltke fremsatte omkring det

regnestykke, han lavede. Han sagde, at 600 mill. kr. plus 300 mill. kr., det var 900 mill. kr., og det er jeg ikke uenig med ham i. Det kan jeg jo vanskeligt blive. Men når han dernæst sammenligner disse 900 mill. kr. med det, der er indeholdt i den såkaldte blå betænkning afgivet af det økonomiske råds formandskab, så vil jeg gerne sige, at den blå betænkning taler om 1 milliard; men da nu SF'erne er holdt op med at tale om milliarder i forbindelse med boligforliget, forstår jeg godt, at han holder sig til 900, ellers var regnestykket jo heller ikke efter hans opfattelse kommet til at passe.

Det faktiske forhold med hensyn til de lejestigninger, der kommer som en følge af vurderingen, er, at i det 8. år vil vurderingslejen betyde en forhøjelse på i alt 400 mill. kr. og ikke 900 mill. kr. om året, som den blå betænkning taler om. De 900 millioner, som jeg talte om, er det, der samles op i løbet af denne 8 års periode, og det er noget ganske andet end det, som hr. Kai Moltke talte om.

Når man ønsker at bringe den slags argumentation frem her fra talerstolen, må det i nogen grad gøre os skeptiske over for SF's vilje til virkelig at yde en saglig indsats i arbejdet for at bygge videre på boligforliget og herigennem skabe endnu bedre resultater.

Guldberg: Jeg går ud fra, at den foreslåede dagsorden i og for sig er gået ind i debatten, sådan at jeg godt kan komme med enkelte bemærkninger, der ikke direkte vedrører selve dagsordensforslaget, men som hører til den debat, vi har i gang.

En af de ting, der er blevet fremført fra adskillige sider her og også med megen styrke af SF, er, at det er en meget væsentlig ting for løsning af boligspørgsmålet at forhindre en stigning af byggepriserne. Det er noget, vi har beskæftiget os temmelig meget med, og det er egentlig forbløffende at høre den dobbelthed i argumentationen, der kommer til orde fra SF i dette spørgsmål. SF kan dog ikke være fuldstændig ukendt med de mange, mange års forskellige former for boligordninger, for byggeordninger og for boligtilskud af alle mulige forskellige slags. Det er en lang, lang historie, og uanset varianterne er der én ting, der er gået igennem det hele,